

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy hóra . . . — — 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólszólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Tanulságok.

Pécs, 1899. július 18.

Ausztriát csufolták eddig azzal, hogy egy gondolattal mindig elkésik, a nemzetek versenyében mindig hátul jár s a viszonyokból és eseményekből soha sem vonja le a helyes tanulságot. Nos mi tülteszünk immár Ausztrián is, mert lám Ausztria megértette a kor intő szózatát, kiterjesztette a politikai jogositványokat a nép széles rétegeire is, míg az ezeréves alkotmányával dicsekvő Magyarország még most sem valósította meg a negyvennyolcas törvényhozás elhatározását, hogy az egész magyar nemzetet bevegye az alkotmány sáncái közé.

Ezt a nagy gondolatot, a melynek teljes keresztülvitele ötven évvel ezelőtt, a lázas munka s a fölvilágosultság kezdetleges állapotának idején még nem volt lehetséges, azóta egy lépéssel sem vittük előbbre, sőt a békés munkálkodás idejét arra használtuk föl, hogy a negyvennyolcas nagy alkotást, a népképviselési alkotmányt visszafejlesztjük, azt a maga valóságából kiforgatva, a népképviselés torzalakjává súlyoszzuk.

Az egyenlőséget csak a terhek és köteleességek általánosításával fejlesztettük, mikor behoztuk az általános védkötelezettséget s adózási rendszerünk súlypontját áthelyeztük a fogyasztási adókra, a melyeket a nép összes rétegei nem is vagyunk és jövedelmük, hanem életszükségleteik fogyasztása arányában viselnek; de a jogokat nemcsak ki nem terjesztettük, nemcsak megtartottuk az egyenes adók magas cenzusát, de a legfurfangosabb eszközökkel a politikai jogositványokat valóságos kiváltsággá alakítottuk át s a negyvennyolcasban még két millió szavazó polgárból állott politikai nemzetből csaknem kétharmadrészt kidobtunk s az azóta több millióval megsaporodott lakosságból 800.000-et válogattunk ki a jogok osztályosaiul, ezekre bizván, hogy a 17 milliónyi nemzet képviselésére parlamentet választanak.

Hogy ennek a reakcionárius irányzatnak mi volt a titkos rugója, azt könnyen megtalálhatjuk, ha vizsgáljuk a negyven-

nyolcas átalakulás történetét. A magyar mindig szabadságszerető volt és önzetlen. A szabadságot nálunk az, aki annak birtokában volt, soha sem magyarázta úgy, hogy az csak addig értékes ránézve, míg mások ki vannak zárva belőle. Csak ebből magyarázható ki, hogy míg más országokban mindenütt a jogokból kizárt osztályoknak kellett véres küzdelmeket folytatni a kiváltságosok ellen, hogy a jogokban való részesedést tőlük kicsikarhassák, addig Magyarországon a kiváltságos osztály volt az, amely elkeseredett küzdelmet folytatott azért, hogy a szabadságjogokat kiterjeszthesse azokra is, akik azokból ki voltak rekesztve.

A nemesség folytatta itt a nagy küzdelmet az ujkor eszméinek, a szabadság, egyenlőség, testvériség megvalósítására, az ellen a hatalom ellen, a melynek érdeke ellen volt ez eszmék térfoglalása. Ezt a hatalmat pedig az ország határain kívül kellett keresnünk. Bécs volt az mindig, a melynek érdekében állott Magyarországon a politikai jogokat minél kisebb körre szorított kiváltságosok kezében összpontosítva látni, mert csak így uralkodhatott fölöttünk, a csekély számú kiváltságos osztály többségét kedvezésekkel, kitüntetésekkel, a hatalomban való részletetéssel megnyerve magának.

A nép széles rétegeire kiterjesztett politikai jogositványokkal szemben ez a befolyás elenyésző csekélységgé zsugorodott volna össze, s ezért támadott ránk Ausztria negyvennyolcasban is fegyveres kézzel, hogy a jogkiterjesztő modern vívmányokat erőszakkal is elvegye tőlünk.

A kiegyezés után már nem fegyveres invázióval tört ugyanerre a célra, hanem folytatta munkáját ármány- és cselszövesel. A hatalom részeseivé tett magyar államférfiak utján hamis jelszavakat dobott a magyar közéletbe, politikai dogmává tette, hogy a jogok kiterjesztése a magyar állameszme veszedelmét jelentené, mert a magyarság elvesztené vezérlő szerepét s a nemzetiségek föléje kerülnének. Azért magyar nemzeti politikának hirdették a politikai jogok megnyirbálását s ahol ez nem hatott, ismét a magyar állameszme meg-

mentésére, a legcinikusabb nyíltsággal alkalmazásba vették az erőszakot és vesztegetést.

Pedig a magyar állameszme soha sem ártott semmi annyira, mint ez a szűkeklü, reakcionárius politika, mert fegyvert szolgáltatott a nemzetiségi izgatók kezébe, a melylyel az idegen nemzetiségű, békés lakosságot szerencsésen sikerült a magyarság esküdt ellenségeivé tenniök. Hisz az izgatóknak egyebet se kellett tenniök, mint idézni a magyar kormányférfiak nyilatkozatait, melyekkel a jogok kiterjesztésének útját állották s melyek abban csucsosodtak ki, hogy a magyarság hegemoniája a nemzetiségek fölött csak a jogok megszorításával tartható fenn.

Ezzel a nyilvánvaló hazugsággal szorították mind szűkebb és könnyebben befolyásolható körre a politikai jogokkal fölruházottak számát, pedig a valódi cél volt megtörni a nemzeti ellenállást, amely valóságos népképviselés mellett elsöpörte volna az elalkuvásnak azt a politikáját, a mely hazánkat idegen érdekek prédájává tette, idegen állam gyarmatává súlyosztette.

De az ujkor eszméi ellen hasztalan szegeznek fegyvert és ármányt, erőszakot és korrupciót; azok föltartóztathatlanul törnek utat maguknak a milliók szívébe. Okos államférfiúnak ezzel számolnia kell s magának kell kezébe ragadnia a vezetést azok megvalósítására, mert csak így terelheti fejlődésüket abba a mederbe, a melyben termékenyítőleg hatnak a nemzet életére. Aki mesterséges gáttal akadályozza a folyam szabad lefolyását, az maga idézi elő a pusztító áradatot, mert az egyszer megindult folyam senki kedvéért visszafolyni többé nem fog.

A mi államférfiaink a szociális mozgalmakkal szemben pedig csak ezt a visszaterelési politikát ismerik s ime az eredmény máris véstjósloán mutatkozik. Ebben a tekintetben az előrelátó politikus nagyon üdvös tanulságokat merithet a fővárosban vasárnap lezajlott munkástüntetésből. Láthatja, hogy milyen kezébe került a könnyen befolyásolható nép vezetése. *Israel* Jakab, *Barca* Ede, *Weltner* Jakab most már azok a hősök, akik mellüket verdesve izgatják a népet erőszakra, forradalomra.

Ma kedden, július 18-án, a „NÁDOR” szálloda kávéházban

utolsó

Nagy hangverseny

a híres budapesti

M. Rollinger női zenekara által

Florenza Aranka művezetése alatt.

Női zenekar

a NÁDOR-ban.

A legujabb keringők, nyitányok, egyvelegek és nemzeti-zene kerülnek előadásra. — Kezdeté 8¹/₂ órakor. Belépti-díj nincs.

Tehetik ezt bátran ezek a nemzetközi lovagok, mert ha a fölzigatott nép egyszer rászánja magát, hogy „belgául” beszéljen, a fegyverropogás közben Izrael, Baron és Weltner urak bizonyára elpárolognak, mint a kámfor, az ő testüket nem fogja általjárni a golyó, mert olyan fegyvert még nem találtak föl, amely olyan messzire hordjon, a mennyire ezek lesznek akkor, mikor az első sortűz elhangzik.

De azért az államférfiak is okosan teszik, ha nem biznak a sortűzek békitő hatásában, mert hát azt már a fizikából is bölcsen tudhatják, hogy minél nagyobb a hatás, annál nagyobb az ellenhatás is. Aztán azt a sortűzet is a néphadsereg adja ám s nem egészen biztos, hogy a puska csöve meddig marad a nép felé fordítva.

Kövessék hát negyvennyolcadiki elődeik példáját s ne a jogmegszorítást, de még csak a jelen állapot főtartását se tekintsék föladatuknak, hanem vessenek számot a változott viszonyokkal, az immár hatalmas erővel nyilvánuló igényekkel s maguk iparkodjanak azokat a jogok kiterjesztésével az igazság követelte határokig kielégíteni s ha már harcolni kell, harcoljanak ne a nép ellen, hanem azok ellen, akik a kor intő szövegét meg nem értve, őket békitő munkájukban akadályozni akarják.

H i r e k.

Pécs, 1899 július 18.

A koffer.

Két fiatal ember, akik egész esztendőn át nehéz robotmunkát végeznek a hivatalban, szabadságidejét valami üdülőhelyen akarta tölteni. Nem együtt, mert szűkebben telt az egyiknek, mint a másiknak. Nagy izgatottsággal folyt az előkészületek. Mindent rendbe hoztak, helyreállítottak, bevásároltak, csinál-

tak, hogy azután kellő módon érvényesíthessék a hivatalos állással járó tekintélyüket.

De bökkenője volt a dolognak. Az indulás előtt való napon vették észre, hogy tulajdonképpen nincsen kofferjük. Örült hajsza támadt. Bekopogtak minden ismerőshöz a kérdéses koffer irányában, de sikertelenül. Azok rég odaadták másoknak.

Már-már le kellett mondani a szép utról. Mert kérem, a koffert egyik sem vette számításba, de az igazi gentlemant különben sem jellemzi az a rossz tulajdonság, hogy koffere legyen. Hála Istennek, szoktak lenni nemes emberbarátok, akik gondoskodnak felebarátaik kofferbeli szükségleteiről.

Ezuttal azonban nem igen akadt ily derék ur. A két utra kész ember már-már kétségbeesett. Önmagukat átkozták, hogy micsoda feledékenység és ügyetlenség volt a koffer be nem szerzése. Kutatni kezdtek emlékeik között, vajjon nincs-e ott elásva egy koffer romja?

Este kimerülten, halálra fáradtan találkoztak. Megszólalt az egyik.

— Nos, kaptál-e?

— Nem és te?

— Hasonlóképen.

Szomoruan csüggesztették le fejüket, ezzel az utolsó reményt is föl kellett adni. Ha legalább egy kofferre szert tehettek volna, megváltoztatják az uti tervet és közösen csomagolnak. Tovább sétáltak, majd ismét kérdezte az első:

— Mondd, a te családban sohasem örökölték koffert?

— Soha.

— Ez elég nem szép az örökhagyóktól. De mondj neked sem volt soha?

Ez mélyen elgondolkozott. Egészen új volt a kérdés s nagyon váratlanul jött. Majd hosszabb idő multával vontatottan mondta:

— Ugy rémlik, barátom, hogy volt. Azt bizonyosan tudom, hogy mikor Bécsbe utaztam, koffer volt nálam. De hol is hagyhattam? Vagy talán azt is úgy kértem kölcsön?

— Hopp, folytatta amaz, én egészen világosan emlékszem arra, hogy egyszer már kofferrel utaztam. De vajjon hogyan került az hozzám?

— Talán kölcsön kérted valakitől?

— Lehet, lehet . . . De kitől is?

— És visszaadtad?

— Nem, tovább kölcsönöztem.

— Kinek?

— Ezt már határozottan nem tudom.

A nagybácsim elvesztette a maga kofferjét s én kisegitettem.

— Hogy is hívják a nagybácsidat?

— A Tamás bácsi. Hiszen ismered!

— Te, én egyszer nála láttam a koffereimet.

— Hát az a tied volt? Akkor megvan! Én kértem kölcsön.

Mintha megőrültek volna, de mit ért, ha Tamási bácsi épp az ország másik végében lakik.

— Látod, látod, mondotta feddőleg a néhai koffer-tulajdonos, mért voltál olyan könnyelmű?

És tovább búslakodtak.

*

Másnap kora reggel egy vörössapkás ember jelentkezett az egyik fiatalurnál. Koffer volt a kezében.

— A nagyságos Német András ur küldi ezt a koffert.

— Hiszen ez a nagybácsimé! Vagyis az enyém, akarom mondani a barátomé?

Majd így folytatta a vörössapkás ember:

— Azt izeni a nagyságos ur, hogy ő ezt a Tamás urtól kapta még a mult évben kölcsön. Most visszaküldi és nagyon szépen köszöni. Kéri, hogy a nagyságos ur jutassa el hozzá.

A nagyságos ur nem tudta, hova legyen örömeiben. A vörössapkásnak jó borralát adott. Azután rohant a barátjához.

— No látod, mondta neki, mégis csak jó, hogy kölcsön adtad a koffert, különben most nem lett volna kitől kölcsön kérni.

S még aznap közösen becsomagoltak és együtt elutaztak.

M—n.

Napirend 1899. július 19-én.

Naptár: szerda, július 19. — Róm. kath. Pálai Vince. — Prot.: Rufina. — Görög-kel.: (júl. 7.) Tamás. — Zsidó: Ab 12. — Nap két 4 óra 24 perckor; nyugszik 7 óra 47 perckor. — Hold két 5 óra 14 perckor délután; nyugszik éjjelután 41 perckor.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő zivatar várható.

Lőgyakorlat a mecsekhegyi lövöldében reggel 6 órától.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A hivatás.

Senki sem születik önmagáért csupán, de senki sem születik oly magasztos fenkölt hivatásra, mint a nő, ha kellően felfogja, átérzi és méltányolni tudja rendeltetését. Sajnos azonban, hogy igen-igen sokan vannak épen a nők között, kik félreismerik, vagy kicsinylik a természet által részükre kijelölt kötelezettséget, melynek betöltése pedig, ha igaz értékre emelni és becsülni tudnák azt, oly nehéz és oly páratlan is a maga nemében, hogy minden más hivatást felülmul a földön.

Mily értelmi nagyság, szivnemesség, szellemi képzettség, lelki finomság, és mily lankadatlan türelem kell a valódi anyának! Bizony több, mint bármely diploma megszerzéséhez s mégis mily kevesen helyeznek ambíciót annak betöltésére. Pedig nem szabad kicsinyelve félreismerni e hivatást s függő, alárendelt hivatásra szállítani!

Ha aztán ez a hivatás céltudatosan, szigorú köteleességérzettel, szükséges szellemi tulajdonokkal, teljes szivből és lélekből van betöltve, — nem hogy egyenlő színvonalra emeli a nőt a férfival, de sőt állapotának fenségében felül is mulja. Azért ami első sorban rendeltetésük: legyenek a nők hű hitvesek, jó anyák, akik egy testileg, lelkileg ép, erős nemzedéket teremtsenek, s különösen

fontos ez a középosztálynak, mely zöme és oszlopa a társadalomnak.

Hiszen nemcsak a nőt, de a férfit is az anya neveli, természetesen, ha meg van a tehetsége hozzá, hogy befolyását jó irányban érvényesíteni tudja egész életén át. Tény, hogy különböző természettel, jó, rossz bajlamokkal születik mindenki; de való az is, hogy a nevelés üdvös vagy káros hatása sokakat megjavít vagy elront. Egy ügyes, gondos, lelkiismeretes kertész a gyöngye hajtást kívánsága szerinti fává nevelheti.

Szilárd akarat, önfegyelem, lelki erő: e három nélkülözhetetlen kellék az életben mindenkinek, mindenhol és mindenkor. Szerénység és munkásság a meglegedés magva, s meglegedés a boldogság alapja. Lemondani tudni ott, ahol kell — egyik élet elv. Finom lélek, gyöngéd sziv, tiszta jellem, mindkét nemnél főfeltétel, s ha az anya érti s érzi hivatásának horderejét, — ezeket fogja beolvasztani gyermekei lényébe.

Mily sok erkölcsi hitványság, anyagi sülyedés változna meg ezáltal!

A nő a családi szentély belvilága; az otthon nyugalma, s mily kárhóztos, ha hanyagul vagy rosszul sáfárkodik e drága kincs-csel. Bizony, ha nemcsak a férjhezmenetel lesz célja a nőnek, hanem megértve, felfogva és meg is szeretve hivatását, azért lelkesül s annak él, nem lesz oly nagymérvű a férfiak tartózkodása a házasságtól. A legnagyobb rész azonban — tisztelet a kevés kivételnek — üres, hiu, léha báb, minden komoly cél, törekvés és tudás nélkül él pillangó módjára

egyik napról a másikra. Azt hiszi, hogy van egy kisfelületes műveltsége, tud öltözködni, lakomat rendezni, társaságban szerepelni, — hát mindent nyujt, a mit tőle várni lehet, nem anyja a gyermekeinek a szó igazi, magasztos értelmében, csak kényszerült szülője; nem segítése, társa férjének, hanem játéka vagy ékszer.

Azért hát végtelen nagy s messzeható ereje van az igazi anyának.

Nem szabad elfogultnak lennie gyermekei iránt, mert ez sarkalatos hiba. Nem szabad őket önmagáért szeretnie, hanem első sorban is ő érettük, jövőjük, életük érdekében, nem szabad elnéznie, figyelmen kívül hagyni a legcsekélyebb hibát a gyermek lelkén, mert hiszen kis patakából lesz a folyam. Hányan vannak, kik gyermekeik testi, anyagi jólétéért minden áldozatra képesek, de emellett lelki világukkal foglalkozni eszükbe sem jut. Pedig ez volna az első.

Nem kell ehhez rideg szigor, merev pedagógia; a sziv és a lélek egyedül. Mert valódi értelemmel, gyöngédséggel (de nem gyöngeséggel) található el a legbiztosabb utat. Mindenható szeretet, melyből sohasem adhatni eleget. Az igazi anya úgy oda vonzza, oda köti nemcsak a leány, de a fiu szivét, lelkét az otthonhoz, a családi körhöz, hogy meg nem lazul az a kötelék soha.

A századvég rohamosan fejlődő civilizációjával terjed az anyagi és erkölcsi romlás. Hitetlenség, laza erkölcsi érzék, jellemgyöngeség, nagyvási hóbort, mind veszedelmes járványként terjed a társadalom minden réte-

— **(Személyi hír.)** Br. Fejérváry Imre főispán ma reggel nyolc órakor, vadászatra Siklóstra utazott.

— **(A „Pécsi Torna-Egyesület“)** a „Pécsi Polgári Daloskör“ szíves közreműködésével folyó évi augusztus hó 6-án az e célra díszesen feldíszített jótékony nőegylet kerthelyiségében (Kert-utca 1. szám.) Farkas Sándor zenekarának közreműködése mellett zászló alapja javára nagyszabású, táncsal egybekötött nyári ünnepélyt rendez. Műsor: Délután 3 órától sétazene, 5 órakor előadatik az óriási szenzációt keltő »Amerikai csata« az egyesület 60 férfi és 30 női tagja által. Műtornászati mutatványok a legjobb képzetektől, amerikai nyujtón és korlátan. Továbbá egyiptomi gulák, dalok és szavaltatok stb. — Részletes műsor a helyszínen. A szünetek alatt confetti- és serpentin-dobálás, különféle alakú léggömbök felbocsátása, világposta, stb. kellemes meglepetések. A legtöbb levél birtokosnője egy 30 korona értékű ajándéktárgyat kap. Belépő-jegyek ára személyenként 1 korona, pártoló tagoknak 30 kr., család-jegy (3 személyre) 1 frt 20 kr., pártoló tagoknak 1 frt. Jegyek előre válthatók: özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében. Alt és Böhm urak, Fischer Ferenc ur könyvkeres., Kohn Katica divatárusnő, Schwarz K. ruhafestő urnál. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Az ünnepély kedvezőtlen idő esetén is megtartatik. Kezdeté délután 3 órakor.

— **(Meggzúnnak a „nem dohányzók“.)** Mint értesülünk, a m. á. v. igazgatósága nem megvetendő ujjtással kedveskedik utazó közönségének. Eddig ugyanis minden személyvonatnál volt egy »hölgy-szakasz« és egy vagy két »nem dohányzók« című szakasz. Ha most már hozzávesszük ehhez, hogy minden vonatnál volt legalább is egy »szolgálati szakasz«, melybe jámbor idegenek

gében. A vetélykedés, utánzás, irigység esztelen tulkapásokra ragad olyanokat is, akiknél erre reális alap nincs s elsöpör utjában minden szépet, jót és nemest.

Satnya, fanyar és léha a modern fiatal-ság átlaga. Mily sok silány bozót, míg egy jó gyümölcsre találhatni közben.

Minden belérték, nemes tartalom nélkül, a látszatért küzdve, a látszatot óva, a látszatnak hódolva lerántja, eltitkolja, megsemmisíti kegyetlenül az igazságot, lelkiismeretet, becsületet.

Azért nem épen diplomás kisasszonyokat, hanem első sorban s mindenképpen telett igazi nőket, hű hitveseket, jó anyákat kell nevelni. Hisz, ha minden nő olyan volna, a minőnek lennie kellene — nem szorulna egyse diplomára, mely lényükből kiforgatja, valódi és igazi rendeltetésüktől elvonja őket.

Azután akadna-e száz közül egy lény is, aki neki minden tekintetben megfelelő férjet visszautasít csak azért, hogy diplomájának éljen? Azért készüljenek a nők tökéletesen arra az egyetlen igazi pályára s hagyják el a küzdőtér, hol még a férfiak is nagyon nehéz boldogulni, oly nagy a konkurrencia minden téren, de vajmi kevés a hivatásos anya és feleség, kik úgy neveljék leányaikat, hogy ne idegenkedjenek rendeltetésüktől, ne tekintsek tehernek az anyaságot, hanem büszkék legyenek hivatásukra; neveljenek oly férfiakat, hogy azok ne legyenek életük tavaszán bomlott idegzetű, romlott szívű roncsok, hanem nemes törekvő, komoly jellemű ifjak.

L. B.

nem szabad volt belépnie, akkor természetes, hogy a dohányzó férfitársaság többnyire az átjáró kocsik folyosóján volt kénytelen ácsorogni, holott a rezervált szakaszokban csupán két vagy három személy ült. Miután ez, különösen most a fürdő-szezon alatt (nőde egyébként is) igen kellemetlen állapot, a m. á. v. igazgatósága elhatározta, hogy a »nem dohányzók« szakaszát törli s csupán a »hölgy-szakaszt« tartja fenn, mert hiszen ma már ugyanis több a dohányos férfiak száma, mint azoké, kik irtóznak a szivarfüsttől. Hir szerint a m. á. v. eme üdvös rendelete már jövő hó elsején lép életbe.

— **(A tartalékosok jelentkezése mozgósítás esetén.)** A honvédelmi miniszter a következő körrendeletet bocsátotta ki: »A védtörvény-utasítás II. és III. részének a nem tényleges állományu legénységnek mozgósítás esetén való bevonulásánál a községi elöljárónál leendő jelentkezésére vonatkozó határozványainak módosítását illetőleg a közös hadügyminiszter úrral egyetértőleg a következőket rendelem: A magyar korona országában és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokban tartózkodó tartalékos nem tényleges szolgálatra való bevonulásnál a tartózkodási hely községi elöljárójánál elvileg nem köteles jelentkezni. Csak azok, a kik, honvédigazolványi okmány, vagy behívó-jegy birtokában nincsenek s a kiknek bevonulása alkalmával a vasutat vagy gőzhajót kell igénybe venni, kötelesek elmenetelük előtt az igazoló-jegyért a községi elöljárónál jelentkezni, továbbá kötelesek mindazon bevonulók, kiknek gőzhajót kell használniok, a fölvételi hajóállomás községi elöljárójánál jelentkezni, a kitől a gőzhajóval való utazáshoz a szükséges utalványt kapják. A megszállott tartományokban tartózkodó nem tényleges állományu legénységnek bevonulását illetőleg az eddigi intézkedések maradnak érvényben. Fejérváry Géza s. k.«

— **(Eljegyzés.)** Wurm Ignác p.-sági nagybérlő eljegyezte Fried Fridát, Fried Vilmos simontornyai takarékpénztári igazgató és nagyiparos leányát.

— **(Lelkész-beiktatás Viszlón.)** A viszlói ev. református hitközség megválasztotta lelkészévé Lukácsy Imre ev. ref. lelkészt Kunfélegyházáról. Lukácsy vasárnap bucsuzott el ottani hivatásától s tegnap Viszlóra érkezett és lelkészi állását elfoglalta. Az új lelkész ünnepélyes beiktatása folyó hó 23-án, a jövő vasárnap lesz, nagy ünnepség között, melyre már most megkezdtek Viszlón az előkészületeket.

— **(Szépül a Széchenyi-tér.)** Tegnap óta szinte megváltozott a jó öreg Széchenyi-tér megszokott, szürke egyhangu arculatja. Mintha valami ujság, valami frissesség szállt volna le a jó öreg Széchenyi-térre, hol délelőtt a kofák, délután pedig a fiakkerosok az urak. Ez a szokatlanság pedig azért van, mert tegnap óta a Széchenyi-tér gyér-számú fáit kék-sárgára festett oszlopok védik. Tegnap festette meg egy piktor a fák biztosító oszlopait a város színeire s ma már a kék-sárga oszlopok büszkén állanak, hirdetőn, hogy mégis csak haladunk, szépülünk, mert már fatámasztékaink is — kék színűek lesznek, akárcsak az egész városi gazdálkodás és munkaprogram!

— **(Családi dráma.)** Kölkeden véres családi dráma folyt le a napokban. Balogh János összeveszett a feleségével Csomor Évával és azt agyon akarta ütni. Az asszony menekült a férje elől ki az udvarra, ott azonban utolérte a feldühödött ember és a földre tepervén oly súlyosan megverte, hogy az asszony most élet-halál között lebeg. Az asszonynak segítségére sietett Seuti József, a házigazda; azonban a rabiátus ember ezt is megtámadta és leütéssel fenyegette úgy, hogy menekülnie kellett előle. Végül a család két leánya szaladt az anya segítségére és a férj ezeket is ütlegekkel fogadta s rajtuk több súlyos sérülést ejtett. A vadállatias ember így egész családját véresre verve elment a korcsmába s onnan kísérték be a börtönbe, hol most várja jól megérdemelt büntetését.

— **(Leégett házak.)** Kopácson nagy tűz volt a napokban. Dömötör János háza gyuladt ki s a tüzet mikor észrevették, már az annyira elharapózott, hogy nem csak azt az épületet tette tönkre, de a szomszédos házra is áthatolt és azt is elpusztította. Szerencsére a leégett épületek biztosítva voltak, így hát a másfélezer forint körüli kár meg fog térülni. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a megtartott vizsgálat nem bírta kipuhatolni.

— **(Baranyamegyei tolvaj az Alföldön.)** A h.-m.-vásárhelyi rendőrség a napokban letartóztatott egy fiatalembert, aki a délutáni órákban a református templom szegények perselyét feltörte s abból három forintot ellopt, csak hogy rajta csípték és kellő pártfogásban részesítették. A tolvajnál, ki magát Kuhr Antalnak vallja, egy cselédkönyvet találtak, mely Nacsai Pál névre szól s a múlt év április havában a baranyamegyei Siklós községben lett kiállítva. Miután nem lehetetlen, hogy Nacsai nálunk is megkísérelte már letérni a becsület utjáról, a h.-m.-vásárhelyi hatóság értesítette a vármegyét az esetről.

— **(Elhunyt huszárkapitány.)** Vasárnap, t. hó 16-án temették Mohácson Keller Antal szolg. kívüli honvéd-husár századost, ki mint Lichtenstein ezredbeli huszár főhadnagy küzdötté végig a boszniai okkupációt. A közönség körében méltó megütközést keltett az a körülmény, hogy a mohácsi csendőr szakasz parancsnokság és a pénzügyőrség az elhunyt katonatiszt temetésére ki sem vonult.

— **(A bányászok és kohászok közgyűlése.)** Az országos magyar bányászati és kohászati egyesület tavaly Pécsen tartott közgyűlésén elhatározta, hogy ez idén Ig-lón tartja meg közgyűlését. Részvételre augusztus 12-ig lehet jelentkezni Pachmayer János titkárnál Selmechányán. A közgyűlés augusztus 26-án veszi kezdetét s vele kapcsolatosan több kirándulás lesz a Tátrába.

— **(Magasabb lakáspénzek.)** Az állami tisztviselők illetményeinek szabályozásáról az 1893. évben megalkotott törvény a városokat és községeket, a lakáspénz nagyságára való tekintettel, négy osztályba sorozta. Az elsőbe tudvalevőleg csak Budapest és Fiume tartozik. A Budapestre és Fiumera nézve megállapított lakáspénznek 70, 60 és 50 százaléka jut azután a II., III. és IV. lakáspénz osztályba sorozott többi városokban és községekben állomásozó tisztviselőknek. A törvény-

hozás felhatalmazta a kormányt arra, hogy egyes helységeket — amennyiben az a helyi viszonyoknál fogva megokoltnak látszik — egyik lakpénzosztályból a másikba sorozhasson; és a kormány évről-évre él is ezzel a felhatalmazással. Így ez évben a minisztertanács öt várost emelt a magasabb lakbérosztályba: köztük Vinkovcét a negyedikből a III-ba.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Hegyesi* Gizella okleveles munkamesternőt a mohácsi állami polgári leányiskolához, a XI. fizetési osztályba segédtanítónővé nevezte ki.

— **(A veszettség halottja.)** *Kovács* István miszlai (Tolnamegye) földmives feleségét még május elsején egy veszett kutya harapta meg. Nem igen törődött a sebbel s a helyett, hogy orvoshoz fordult volna, egy javasasszonytól kért orvosságot. A seb hamarosan be is gyógyult s azt hitte a szerencsétlen asszony, hogy most már nem érheti semmi baj. Folyó hó 12-én azonban hirtelen megbetegedett s bezzeg szaladtak ekkor fűhöz-fához s még aznap éjjel felvitték Budapestre a Szent István-kórházba, a hol azonban már nem segíthettek rajta, mert a veszettség tünetei között két napi rettenetes kínlás után meghalt. Jellemző, hogy a köznép veszett kutya marásnál csak abban az esetben megy oltatni magát, ha a seb lassan gyógyul, ha hamarosan elmúlik, többé reá sem gondol. S ezek a szerencsétlenek kivétel nélkül elpusztulnak, mert az utolsó pillanatban nem lehet rajtuk segíteni.

— **(Előléptetések a posta-távíró személyzetben.)** *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszter felhatalmazta a posta, távíró és távbeszélő elnökgazgatóját, hogy a posta-távíró tisztképző tanfolyam ama hallgatóit, a kik ez év június hóban minden tárgyból jelesen tettek alapvizsgát, valamint ama gyakornokokat, akik az 1900. évi február hóban megtartandó szakvizsgát szintén minden tárgyból jeles eredménnyel fogják letenni, posta-távíró-tisztekké és pedig az utóbbiakat soron kívül kinevezze. A miniszternek a posta-távírószemélyzet iránt tanúsított ez újabb gondoskodása a volt tanfolyamhallgatók körében őszinte örömet keltett s hathatós impulzust fog adni ugy a tanfolyam, mint általában a posta-távírószemélyzet szintjének emelésére.

— **(A magyar nyelv apostolai.)** A kaposvári közművelődési egyesület *Somogyi* János kis-berki és *Haydn* Sándor kercesligeti tanítókat egyenkint 20—26 forintnyi jutalomban részesítette, a magyar nyelv terjesztésében tanúsított buzgó tevékenységükért. Növendékeik közül a legérdemesebbek részére pedig díszes, kötött példányu imakönyveket küldött nevezett egyesület a fenti tanítóknak kiosztás végett.

— **(Petőfi-ünnep Szegzárdon.)** Országos lesz Petőfi ünnepe folyó hó 31-én. Mindenütt megünnepelik a szabadságharc Tartauszának emlékét. Így Szegzárdon is lesz Petőfi-ünnep, melyet — mint értesülünk — a szegzárdi Kaszinó rendez.

— **(A magyar-horvát határrendezés.)** Belovár, Varasd és Kőrös vármegyék évek hosszú sora óta határpörben állanak Zalavármegyével, melyet a Dráva vá-

laszt el ezen vármegyektől. A Dráva a negyvenes évek óta, a mikor az utolsó helyszíni mappák készültek, megváltoztatta itt medrét és így folytonos a baj, hol végződik a magyar és hol kezdődik a horvát határ. A magyar és horvát kormány végre megállapodtak abban, hogy rendezik a határviszályt és kedden Zalaegerszegen kezdik meg a kormányok által kiküldött mérnökök a helyszíni fölvételt. A magyar királyi pénzügyminiszter *Berczely* Istvánt, a pécsi királyi kataszteri hival főmérnökét, *Titl* Jánost, a kereskedelemügyi miniszter *Weinstein* Ignác kaposvári kir. államépítészeti mérnököt és a horvát-szlavon kormány *Ilics* Tivadar, telekkönyvi igazgatósági mérnököt Zágrábból küldötték ki, a kik ma láttak hozzá Dráva-Mogyoródnál a nagy munkához, mely el fog tartani talán december haváig is. A kiküldött mérnökök műszaki föladata abból fog állani, hogy az 1868. évi bizottsági jegyzőkönyvek és ugy a horvát, mint a magyar kataszteri térképek alapján a határvonalat fölvegyék, illetve fölmérjék és a határhalmokat a helyszínén megjelöljék. Ezen munkálatok alkalmával készült térkép fog a műszaki munkálatok befejezése után a helyszínére kiküldendő vegyesbizottság rendelkezésére állani, mely bizottság az országos határt véglegesen meg fogja állapítani.

— **(Halálozások.)** Özvegy *Haypál* Benőné szül. *Eötvös* Katalin, hatvanegy éves korában Pakson meghalt. *Haypál* Benő, budai ev. ref. lelkész édes anyját gyászolja az elhunytban. — *Muttyáni* *Muttnyánszky* Alajos, nyugalmazott főhadnagy, életének ötvenhatodik évében Gyöngyön meghalt. — *Horváth* Irma, Horváth Dávid pécsi kereskedő leánya, fiatal életének 21-dik évében meghalt. Ma temették el nagy részvét mellett. — *Berényi* Lászlóné szül. *Oláh* Teréz, életének ötvenkilencedik évében Szegzárdon elhunyt.

— **(A sertéshizlalda vizsgálata.)** Ma délután állategészségügyi szempontból vizsgálatot tartott *Pajor* Leo, városi állatorvos — *Kovács* Antal rendőrbiztos kíséretében — a Sertéshizlalda-részvénytársaság sertéshizlaldájában. A vizsgálat mindent rendben talált s az állategészségügyi intézkedések pontos betartását konstataálta.

— **(Elkobzott gyümölcsök.)** A mai piaci vizsgálat alkalmával a rendőség öt falusi kofától kobzott el éretlen gyümölcsöt, barackot és szilvát. Az éretlen gyümölcsöket *Trizler* Aladár ügyeletes rendőrbiztos elkoboztatván, *Ludvigh* Ferenc dr. kerületi orvos konstataálta az egészségre ártalmas voltukat s ezért azok megsemmisítettek. Közönségünknek ajánljuk is, hogy gyümölcs szükségletét csak a piacon szerezzék be s ne vegyen a házakhoz korán beszóló falusi kofáktól, mert ezek áruai nem estek akkor még vizsgálat alá, míg a piacon csak a közegészségügyi vizsgálat után árusíthatják a gyümölcs árusok áruikat.

— **(Uj kórházi orvos.)** Br. Fejérváry Imre, főispán *Vida* Lajos dr. tb. járás orvost, a mohácsi »László« kórház helyettesített alorvosát ez állásától felmentette, s helyette *Stein* Ármin dr. nagymarosi (Hontmegyei) gyakorló orvost végleges minőségben kinevezte.

— **(Baross Kálmán meghalt.)** Városunknak egyik régi ismerőse halt el az elmúlt éjjel a fővárosban. *Baross* Kálmán a

halott, ki tegnap éjjel két órakor 47 éves korában Budapesten elhunyt. *Baross* Kálmán számos éven át volt a Baranyavármegyei árvaszék ülnöke, mely állásában folyton súlyosbodó gége baja miatt először ideiglenesen, később pedig véglegesen nyugdíjazták. Ekkor felment Budapestre, ahol az »Országos Hírlap« kiadóhivatalának volt a főnöke, majd midőn a lap a közelmúltban megszűnt, egy amerikai biztosító társulat budapesti fiókjának lett tisztviselője. Eme minőségében csak rövid ideig működött, mert gége baja annyira súlyosbódott, hogy ágyban fekvő beteg lett, míg nem tegnap éjjel meghalt. Temetése csütörtökön délután 4 órakor lesz Budapesten. *Baross* Kálmán halála — melyről egy az elhunyt családja részéről a vármegyéhez küldött sürgöny adott hírt, — városszerte nagy részvételt keltett.

— **(Megvert kucséber.)** Ez is még a vasárnapi hangulatból maradt ránk, s annak köszönheti látszólag későn történt ujdonsággá való előléptetését, hogy Üszöghön esvén meg, mely tudvalevőleg megyei terület, a rendőség nem szerzett róla tudomást. Az történt ugyanis, hogy *Peitel* János kucséber, *Hellfner* Vilmos és *Korpás* János üszöghi lakosokkal a korcsmában játék közben összeveszett, mely felmerült differenciáknak a két magyar akként vetett véget, hogy a kucsébert alaposan elrakták, aztán kidobták a korcsmából. *Peitel* János panaszt emelt az ütlegek irányában a bíróságnál.

— **(A halott pénze.)** Az eszéki országos kórházban a minap ravasz hamisítás nyomára jutottak. Már jó ideje a kórházban ápolták a *Société d'importation de chénes* eszéki irodájának egyik tisztviselőjét, akinek tizezer forint megtakarított pénze volt. A tisztviselő a múlt héten magához kérte dr. *Muza* Alfonz kórházigazgatót. Két névjegyet adott neki, hogy az egyiken hatvan forintot kérjen a társaságnál letett pénzből. A kórházigazgató teljesítette a beteg kívánságát s az üresen maradt névjegyet letette az asztalára. A beteg még aznap agóniába esett s másnap meghalt. A kórházigazgatónak feltűnt, hogy az üresen maradt névjegy nyomtalanul eltűnt az asztalról. Tegnapelőtt beállított az igazgatóhoz a francia társaság pénztárosa, hogy a kórházban ápol *Hambeck* nevű embernek átadja az elhunyt tisztviselő vagyont, a megtakarított tizezer forintot. Fölmutatott egy névjegyet, a melyen a meghalt tisztviselő *Hambeck* nevezte meg általános örökösének s arra kéri a társaságot, hogy a tizezer forintot haladéktalanul, a birói eljárás mellőzésével adja ki az örökösének. A kórházigazgatónak gyanus volt a dolog s csakhamar rátalált az eltűnt névjegy titkára. *Hambeck*, aki rovott multu betörő, kikérdezte a halálos beteget anyagi viszonyai felől, ellopta a névjegyet s erre utánozta a tisztviselő irását. A csaló maga is beteg, nem is tud járni. Ezért azt hiszik, hogy terve kivitelében mások is segédkeztek.

— **(A munkaszünetről.)** Az ipari munkák vasárnapi szünetéről szóló törvény értelmében, eddig az élelmiszereket készítő és szállító iparosok (pék, hentes, mészáros) az ünnepet követő napon munkájukat 1 órakor éjjel, az élelmi szereket továbbárusítók pedig reggeli 5 órakor kezdhették meg. A m. kir.

belügyminiszternek f. hóban kelt 27.584. számú rendelete szerint, úgy az élelmi szereket készítő, mint az azt szállító és tovább árusító iparosok, ipari munkájukat, a szünetet követő nap reggeli három órájakor kezdhetik.

— **(Megharapta a kutya.)** Muska Antal pécsi lakost tegnap reggel Somogyon Lukács József ottani lakos kutyája megharapta. Hogy az eb veszett volt-e vagy nem, azt a megejtett állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Összeesett a városháza udvarán.)** Ma délelőtt a városháza udvarán összeesett egy vidéki, harmincöt év körüli munkásember. Mivel nem bírták aléltságából magához téríteni, beszállították a kórházba, ahol az orvosok konstatálták róla, hogy nagyfokú szivbajban szenved. Kiletét még nem lehetett megállapítani, mert nem tért magához, hogy kihallgathatták volna; zsebeiben pedig semmi írást sem találtak, a miből kiletét megállapítani lehetne.

— **(Katonarvosok afférje.)** Bécsből írják, hogy befejezték azt az affért, amely Paikrt dr. vezértörzsorvos és Ebstein József dr. pécsi főtorzsorvos közt támadt. A pécsi tifuszjárvány oka fölött kerekedett a két tudós katonai közt heves vita, amely kikerült a nyilvánosság elébe is, különböző hírlapi nyilatkozatok alakjában, úgy hogy a hadügyminiszternek és a katonai becsületbiróságnak is bele kellett szólnia. Paikrt dr-t nyugdíjazták, a mivel ellenfele, a pécsi főtorzsorvos, nem elégedett meg és a Militär-Zeitungban cikkelyt írt Paikrt

ellen, sőt a becsületügyi eljárás megindítását is kérte. A felelet erre az volt, hogy ellene is, Paikrt ellen is megindították az eljárást. Uexküll-Guyllenbrand gróf lovassági tábornok elnöklésével tartották meg Bécsben a második hadtesthez tartozó összes tábornokok részvételével a becsületügyi eljárást a tábornoki rangban levő Paikrt dr. ellen. A tábornokok fölmentették a vezértörzsorvost. Nemsokára ezután a pécsi orvos ügyében ült össze a katonai bíróság Pflügl Rikárd ezredes elnöklésével. A tárgyalást a Savek Lajos altábornagy elnöklésével megtartott becsületügyi tanács ülésén fejezték be. A határozat így hangzik: »Ebstein József dr. megsértette a katonai tisztességet (Standesehre) az által, hogy a Militärarzt című folyóiratban és a hadügyminiszter ő excellenciájához intézett beadványában olyan hangot használt, amely ellenkezik a tisztek beszéd és gondolkodásmódjával.« Ezzel befejeződött a kinos ügy.

— **(Toloncuton.)** Két tolonc érkezett az éjjel a rendőrséghez. Az országnak két ellentétes tájáról, Sárosmegyéből és Udvarhelymegyéből jöttek, természetesen kíséreltel, mert már kötött utlevéllel többször eltoloncolták őket haza, de mindig megszöktek. Most végre hazaértek és reggelig a börtönben pihenték ki a hosszú utazás fáradalmait. Reggel aztán előkeresték a rendőrbiztosi hivatalban törzslapjaikat, a mikor is kitént róluk, hogy ezelőtt öt évvel, mikor még a két tolonc tizenhatéves fiatal leány volt, már éjjeli csavarágásért napos vendégei voltak a torony alatt

a börtönnek. Mert a két tolonc: leány; elkergette őket forró vérük fiatalon hazulról és korán megvénülve, elzülve jöttek ime haza toloncuton öt év múlva.

— **(Vér a korcsmában.)** Csike János görcsönyi lakos tegnap Kis-Dárdán járván, betért az ottani korcsmába, ahol italozás közben összeszólkkozott egy eddig ismeretlen juhászlegénnyel, ki a szóvitából támadt dulakodás közben kést rántott s azzal ugy mellbe szúrta Csike Jánost, hogy az eszméletlenül összerogyott, a késelő juhászlegény pedig, mielőtt a korcsmabeliek meglepetésükből felocsudhattak volna, megszökött. Csike Jánost életveszélyes sebével lakására szállították, ahol most ápolják, bár életbenmaradásához nincs remény. Az orvosi vizsgálat megejtése végett Trixler Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott.

— **(A licenc.)** Talált fűzőkben és női zenekarokban utazó versiró munkatársunk a minap megénekelte, hogy alig van cigány Pécsen. Bizony Farkas Sándor közkedvelt zenekarán és Kóródiékon kívül nincs más zenekar Pécsen, de még se ez az oka annak, hogy kávéházainkban alig hangzik zene már ugy este tizenegy óra tájban. Az az ok, hogy nem kapnak engedélyt cigányaink az éjjelutáni zenélésre, vagyis hiába kérik az ugynevezett »licenc«-et, nem adják meg nekik. Ha zörgetnek éjjelkor a rendőrségen licencért, bizony nem nyitattik nekik ajtó, állítólag azért, hogy ne háborítsák az inspekciós rendőrbiztos álmát. Mintha bizony — ha már az inspekciós

az esküvőjüket minden alapos ok nélkül halasztotta el a vőlegénye.

Davis erősen nyugtalankodott. Még a fülébe csengtek Alice bucsuszavai: »Ma estére megmondom.« Azon töprengett: jót várhat-e, vagy sem? Most még sokkal jobban vágyakozott a »kis erdei tündér« után, mint valaha.

Végre nyílt az ajtó és Oakley örökösnoje előtte állott. Az arca hideg volt; Davis az első pillanatra látta, hogy hiába epekedett.

Egy tekintetre sem méltatta a leány, hanem a többiekhez fordult.

— Örvendek, hogy itt találom önöket. Egy történetet akarok elbeszélni, mely annál is inkább érdekes lesz, mert a hősét mindnyájan nagyon jól ismerik. A mint tudják, nehéz szívvél hagytam el Oakleyt. Akkor megesküdtem, hogy boszut állok mostoha apámon, aki megfosztott örökségemtől s pénzsomjából olyan emberhez akart nőül erőszakolni, akit utálok. Nem tudtam, hogyan segítsek magamon, de a gondviselés megmutatta az utat.

Valamelyik kórházban találkoztam egy fiatal leánnyal. Gondolom, Ketty volt a neve. Nagyon bús és nagyon mindennapi a históriája. Szép és fiatal. Balgatagon meghallgatja egy férfi hazug szerelmi esküit. Az udvarlója még hozzá hamis játékos és közönséges szélhámos.

Alice itt kis szünetet tartott s lopva Davisra nézett, aki halálsápadt lett s a földre szegezte tekintetét.

— Mondom, az ismert mese a csapodár mesebeli királyfiról... A szegény leányt egy nap az utcán baleset érte, kocsni gázolta el. Haldokolva vitték a kórházba. Mikor már elszállóban volt a lelke, hirt adott kedvesének s

élet ösvényein járni kezdett, mentőkezét felé nyújtotta, aki nagy betegségében a haláltól megmentette, aki mindenben segélyére volt, amihez csak hozzáfogott.

— Alice — szólította meg — ön elérte a célját. Mikor mondhatom majd ezt el magamról is? Kérdőleg tekintett rá, de azután tülig pirulva lesütötte a szemét. Kitalálta, hogy mire céloz.

— Segítséget is hoztam magammal — fordította most másra a beszédet. A háttérben két férfi rejtőzködött. Detektivek voltak, akik elfogatási parancscsal voltak ellátva.

— És Olivia?

— Utban van a férjéhez, hogy tudassa vele közeli megszabadulásának örvendetes hírét.

— Hogy örvendek ennek! — ujjongott Alice. — Hanem most már siessünk — folytatta, ne vesztegezzünk el több időt. — Utközben majd elmondhatja, hogy a tanuja miket vallott Davis ellen.

— Nagyon szívesen — felelte Vaughan. Intett a két detektivnek, hogy kövesse őt.

— Egy fiatal ember — fogott a beszédjéhez — összekapott az apjával s titokban elhagyta a szülői házat. Néhány napig abban a korcsmában rejtőzködött, ahol Eduard Percy a gyilkossági merénylet után ápolták. Ez a fiatal ember a szomszédos szobában lakott s a vékony falakon át minden szót meghallott, amit beszéltek.

Egy este ugy tetszett neki, hogy a beteg nagyon élénken társalog valakivel. Hallgatódzott.

Férfi beszélt.

— Ha éppen ugy akarná, elárulhatja, hogy én voltam a tettes — szólott — de ebben az esetben persze

rendőrbiztos olyan álmos — nem lehetne bejelenteni a licenckérést a sarki rendőrnél, mikor az engedélyért járó két flórest ugyis másnap kell befizetni a városi pénztárba. Eddig megkapták a licencet cigányaink, de most megvonta tőlük a rendőrség, hogy miért, azt csak ők tudják ott a torony alatt. Talán valami fürdőre utazott asszony-deputáció kenyerezte le a rendőrséget, hogy ne adjon licencet a cigányoknak, így akarván az itthon maradt szalmaözeveg férjeket a lumpolástól megóvni?!

— **(Lefegyverezett emberirtó.)**

Mándok Imre pogányi lakos a napokban az ottani korcsmában alaposan berugott s eme állapotában — az eddig ismeretlen okból magával hordott — revolverével a korcsmárost és a vendégeket agyonlövésével fenyegette, sőt a revolvért a felé közeledő korcsmárosra el is sütötte. A lövés azonban szerencsére nem talált, hanem a vendégek látva, hogy ennek már fele sem tréfa, rávetették magukat a dühöngő emberre s lefegyverezték. A hatóság emberei, kiket segítségül hívtak, feljelentést tettek Mándok ellen a bíróságnál.

— **(Titokzatos báróné.)** A berlini Charité-kórházban pár hét óta egy nőt ápolnak, akinek fiatal kora ellenére is már eléggé regényes multja van. Ez a nő 1869-ben született Münchenben; állítólag egy grófnak a törvénytelen leánya. A leány anyját egy Mayr nevű magánzó jó pénzért feleségül vette s a gyermeket saját leányának elismerte. A kitűnő nevelésben részvétel leány vagy nyolc európai

nyelvet kitűnően beszél s már fiatal korában beutazta egész Európát s természetes atyja állítólag a bárói címet is kieszközölte neki. 1891-ben Biarritzban nőül ment egy angol grófhhoz, akit azonban bigámia miatt letartóztattak. Ezután Amerikába utazott, ahonnan a múlt évben jött haza. Teplitzben megismerkedett egy fiatal orvossal, aki előbb a titkárja, majd a kedvese és a vőlegénye lett. A tavasszal Monacoba rándultak, ahol az orvos a leány minden vagyonát eljátszotta s aztán megugrott. A tönkrejutott leány Berlinbe ment, ahol egy barátjáné, egy igen befolyásos grófné, elhelyezte egy szülészeti intézetben. Mivel azonban itt konstatálták, hogy a leánynak erre az intézetre szüksége nincsen s mivel máshova a hajléktalanok menhelyén kívül nem utasíthatták: egyelőre a Charité-kórházban helyezték el. A rendkívül nagy műveltségű nő nem tudja semmivel sem bizonyítani regényes elbeszélésének igazságát, de azért szavai hitelt érdemlőknek látszanak.

— **(Tolvaj inas.)** Zucker Zsigmond szigetkülvárosi lakos panaszt emelt a rendőrségnél Tési János nevű udvarosa ellen, hogy az ezüst óráját ellopta. A rendőrség a gazda panasza folytán fel akarta hivatni az udvarost, de akkor kislült, hogy annak nyoma veszett. Bizonyára jónak látta még idejekorán meglépni. A tolvajt keresik.

— **(Hölgyek tubákolása.)** Az amerikai urhölgyek most a tubákért bolondulnak és az ékszerészeknek egyebet sem kell gyártani, mint burnótszelencéket. És pedig külön-

féle minőségben. Drágábbakat és olcsóbbakat. A drágábbja háromezer forintba is belekerül, a legközönségesebbjeért is legalább 60—300 forintot kell adni. A szelencéket aztán odaaggatják az óraláncukra, vagy kikandikáltatják az övükből és ha összejönnek, megkopogtatják a fedelét és kinalgatják egymást, mint a hogy Lili, a nagymama, meg Plinchard az öreg ezredes az operettben, csak hogy azoktól az nagyon kedves. Sok mindenféle okból. Ugy jelentik, hogy az amerikai hölgyek, ifjak és vének nagyon ügyesek a tubákolásban, meg se rezzen az arcizruk. holott a cigarettázásban nem egészen ilyen tökéletesek. Egyébként a tubákot is különböző minőségben szivják. A szegényebb dámáknak jó az ordinárebb is, a minek a fontját tizenhat forintért vesztegetik. Az előkelőbb asszonyságok hatszáz forintot is adnak egy font tubákért. A legdrágább tubák azonban mégis csak az, amely Portugáliából kerül ki s ezerhatszáz—kétezerhatszáz frtba is kerül a fontja. Csak hogy ez többnyire Kínába vándorol, ahol a gazdag mandarinok szippantanak belőle.

— **(Szoknyás lövészek.)** A Bisleyben, Angliában ez évben megtartandó nagy lövészversenyen két nő is résztvesz. Az egyik puskahőső Leale, egy amerikai műtő leánya, ki évek óta tagja a jerseyi lövészklubnak és számos díjat nyert. Most azonban veszélyes ellenfele lesz miss Lillian Renier Pretoriából, Dél-Afrikából, ki még szép és fiatal, de fegyvere gyilkos pontossággal talál. Miss Reiner már 12 éves korában kezdett lőni, 15 éves

én sem fogok hallgatni, hanem én is felvilágosítom majd a bírakat, hogy ki a szegény Johnnak — hiszen tudja, kit gondolok — ki vette el az életét.

— Hát mit mondjak? — nyögte a sebesült.

— Hárítson minden bünt a másokra. Nem érdemel kiméletet, mert mindenütt megrágalmaz bennünket és ott árt nekünk, ahol árthat. Nagyon könnyen fog menni az egész, mert hiszen egész sereg tanu igazolhatja, hogy néhány órával a merénylet előtt hevesen összetűzött vele.

— Most már értem, Davis — felelte — hogy mért akart meggyilkolni.

— Eszembe sem jutott — mentegetődzött az, akit Davisnak szólított a beteg. — Sajnálatos tévedés az egész.

A sötétben összetévesztettem valakivel, aki halálosan megsértett engem. Igen, hát mit határoztak? Tudni akarom, hogy mihez tartsam magam.

— Nem bánom. Ha visszaadja a pénzem, úgy vallok, amint akarja.

A fiatal ember azután hallotta, hogy pénzt számolnak. Nemsokára eltávozott a látogató. Mindjárt arra gondolt, hogy valami gáztetről volt szó, de miután rejtőzködni kellett, nem szólhatott senkinek sem. A véletlen úgy hozta, hogy másnap már Ausztriába vitorlázott, ahol évekig maradt. Csak rövid idő előtt tért haza Bostonba. A titkos rendőrök kikutatták, hogy abban az időben, a mikor a sebesültet a vendéglőben ápolták, a szomszédos szobának lakója volt; a vendéglős szerencsére a nevére is emlékezett. Így nem volt nehéz a nyomát megtalálni. Szívesen megvallotta az igazat és hitet is tett rá. Így tehát, mihelyt Davis papa lesz, visszaadják Philipp Girardnak a szabadságát.

Alice feszült figyelemmel hallgatta a történeteket.

Időközben elérték a kastélyt. Mint az árnyak, úgy lopódtak fel a cselédlépcsőn a déli szárny felé. A halk kopogásra Henry ajtót nyitott s mind a négyen nesztelelenül beléptek.

— Hivjad Le Guiset — parancsolta Alice a négernek.

Alig két perc múlva már a szobában volt. Mikor a három idegen férfit meglátta, nyugtalanul tekintett körül. Alice megjegyezte:

— Ne féljen. Csak azért kértem, hogy kísérje a könyvtárba betegét és az én jeladásomra bocsássa be a szomszédos lakószobába.

Alice ezután átment a másik szobába, ahol John Arthurt a kandalló mellett ülve találta. Mikor megpillantotta mostoha leányát, ijedten szökött fel.

— Te itt! — hebegte.

— Hiába vártam mostanig, hogy a feltételeimet fogadja el — szólott Alice. — Ma a jelenlétére szükségem van a bíróság előtt, ahol majd itélkeznek azok fölött, a kik maga ellen még többet vétettek, mint ellenem. Azután pedig határozza önmaga, hogy mint szabad ember akar-e Oakleyből távozni, vagy továbbra is a fogságot óhajtja?

Alice a választat be sem várva, eltávozott.

Leszámolás.

Négyen ültek az ebédlőben, valamennyinek az arcán visszatükrözött az unalom. Cora szórakozottan lapozgatótt egy divatujságot, Davis cigarettázott, Percy pedig szótlanul ült jegyese oldalán, aki haragot mutatott, mert

korában már az egész világ löversenyein részt vett és számtalan első díjat nyert.

— **(Elpocsékolt milliók.)** New-Yorkban a legnagyobb nyomorban halt meg Lloyd Aspinwal, ki nagybátyjától, a hasonló híres kereskedőtől, több mint 60 milliót örökölt, de ezt negyven éves koráig mind elverte. Annakidején elsőrendű szerepet játszott abban a világban, hol nem unatkoznak és galáns kalandjai révén a nők bálványa volt, de a mikor pénztára kiürült, mindenki elfordult tőle. Halálos ágyán így kiáltott föl az egykor Krószus: »A new-yorki társaság mindent meg bocsát, csak a pénzhány fölöslegét nem.«

— **(Égő oroszán.)** A chicagói állatkertben egy suhanc megtette azt a rossz tréfát, hogy égő cigarettáját az oroszán ketrebe dobta. Az égő csutak ép az egyik oroszán sörényére esett és a sörény meggyuladt. Az égő oroszán irtóztató ordítással tört ki és ezt a példát a többi oroszán is követte. A közönség vad félelemmel menekült, az emberek egymásra tiportak és sokan megsebesültek. Az oroszán égő sörényét az ápolók vízzel eloltották, úgy, hogy a fenevadnak komolyabb baja nem történt.

— **(Fürdő-kúra a tizenhatodik században.)** Karlsbad és Teplitz, a két legnagyobb csehországi fürdőhely, már a XV. és XVI. században nagy látogatottságnak örvendett. A kúrát az orvosok már akkor nagyon szigorúan vették, ezt bizonyítja egy régi okmány, melyet nemrég egy cseh kastély levéltárában fedeztek fel. Vok von Rosenberg nevű nemes úr 1577-ben gyógyulás végett Teplitzbe utazott és ekkor háziorvosa a következő írásbeli utasítással látta el: »Mihelyt nagyságod Teplitzbe megérkezik, vegyen be mindjárt az első napon mosdás előtt egy negyed messzelyt az egyidejűleg küldött szirupból melegítve és ismétlje azt mindennap. Minthogy Teplitzben a mosás arra való, hogy a testet megtisztítsa, fölfrissítse és erősítse, evés és ivásban mértékletességet kell gyakorolni. A sok ivás teljesen abban hagyandó; legfeljebb kevés fehér bort szabad inni. Az ételek pedig kivétel nélkül könnyen emészthetők legyenek. A vízbe, melyben nagyságod fürödni fog, tegyenek bele egy marékka a következő növényekből: üröm, fiatal fűzfalevél, sennalevél, thymian és méhfű. Mindezt föl kell főzni, a fejét pedig nagyságod majorána, rózsa és orgona főzetével mosdassa«. Kérdés, nem esett-e nehezebbre nemes Vok von Rosenberg ő nagyságának anno dazummal, hogy orvosának a szigorú rendeleteit, különösen ami a kvaterkázási tilalmat illeti, lelkiismeretesen teljesítse.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. július 18. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 58.7 (súlyedő.)

Hőmérséklet = 17.2 °C

» maximuma : 25.3 °C

» minimuma : 15.8 °C

Párányomás : 13.1 mm.

Relatív nedvesség : 90.

Felhőzet : Cir. Str. N.

Szélirány s erő : Strat. N. W. 2

Csapák 24 órai : 6.7 mm.

Meleg, zivatar.

Dr. Czírer

Művészet, irodalom.

○ **Vendégszereplés.** Somogyi Károlynak Komáromban működő színtársulatánál az elmúlt héten hat estén át lépett föl mint vendég Keszler Ede, a fővárosi Kisfaludy-színház jeles fiatal tagja. Szülővárosa igazi szeretettel és lelkesedéssel fogadta Kesztert, a kinek a

négy estére tervezett vendéjátékát kettővel meg kellett toldania. Legnagyobb hatással, Thuri Zoltán Katonák című drámájában, majd Trilby Svengáli-szerepében játszott s jutalomjátéka alkalmával, a Henschel fuvarosban virágokkal és koszorúkkal halmozta el őt a közönség. Somogyi társulata Komáromból már e napokban Balaton-Füredre megy.

○ **A Garay János-társaság Szegzárdon.** A fővárosban nemrég alakult Garay János társaság irodalmi egyesület augusztus hó 20-án felolvasó ülést tart Szegzárdon, Garay János szülővárosában.

Törvénykezés.

§ **Elítelt rablógyilkos.** Még mult év november 24-én történt, hogy Simontornyán, a tégláégető kemencék között, a munkások Szánthó Györgynét meggyilkolva találták. Mellette és hátán hat késszurást találtak, melyekről a megejtett orvosi vizsgálat konstatálta, hogy mindegyikük feltétlenül halálos volt. Az asszonynak — mint ez a további vizsgálat során kitűnt — az ismeretlen gyilkos harminc forint készpénzét is elrabolta. A megindított nyomozás során sikerült aztán a hatóság embereinek a tettezt Eberling Ferenc simontornyai tégláégető munkás személyében elfogni, ki tettét beismerte. Folyó évi június 2-án a szegzárdi kir. törvényszék a rablógyilkosság büntetteért életfogytiglani fegyházra ítélte, mely ítéletet a pécsi királyi ítélőtábla szüneti tanácsa tegnap megváltoztatta, Eberling Ferencet tizenöt évi fegyházra ítélte. Az ítéletet hivatalból terjesztik fel a kir. Kuriához.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi július hó 19-én.

5046. Egyedi Ferenc ellen sikkasztás miatt.
5044. Hercog Lipót ellen sikkasztás miatt.
5045. Barác Róskics János ellen hatóság elleni erőszak miatt.
4925. Id. Monc Ferenc ellen szándékos emberölés büntetének kísérlete; és ifj. Monc Ferenc ellen súlyos testi sértés miatt.
5056. Józsa Lajos ellen lopás miatt.

1899. évi július hó 21-én.

5184. Deák János ellen többrendbeli lopás miatt.
5185. Leidekker Magdolna ellen gyermekölés miatt.
5183. Guth József ellen sikkasztás miatt.
5183. Limrum Jánosné ellen idegen ingó vagyron szándékos megrongálása miatt.
5190. Golubovics (Malisics) Stevó ellen tűzvész okozás miatt.

T a n ü g y.

)(**Érettségit tett ifjak pályaválasztása.** Ötvenhárom középiskolában, melynek háromnegyed része gimnázium és egynegyed reáliskola, összesen 1182 ifju tett érettségit az idén. Ez ugyan csak három ötöde összes középiskolainknak, de azért az 1182 ifju pályaválasztása, a melyről szóló statisztika az illető iskolák értesítőjében található, mégis fogalmat ad arról, hogy mely pályák felé fordul az ifjuság különösen. Az ötvenhárom értesítőből összegyűjtött statisztika a következő:

Jogászi pályára lép az 1182 ifju közül 347, az egésznek 29.3 százaléka. Ezek közül 27 reáliskolából való. A legtöbb jogászt adja a budapesti Barcsay-utca (45), a pécsi cisztercita (27), mely utóbbi iskolából csak még a papi pályára jut kereső.

A technikai pályák következnek az előbbieket után, beleértve a mérnököt, építészit, gé-

pézmérnöki és vegyészeti szakot. Az összes számból 208 ifju igyekszik ezekre a pályákra, az egésznek 17.6 százaléka. Régi tapasztalat, hogy nem a reáliskola, de a gimnázium adja a technikusok nagy kontingensét. A mi összeállításunkban is 120 technikus a gimnáziumból és csak 88 kerül ki a reáliskolából.

A papi pályára 160 ifju iparkodik. Reáliskolából e számban már csak két tanuló foglalhatik (Kecskemét). Az összes pályaválasztóknak 13.5 százaléka lesz pappá. A fővárosi iskolából kerül ki a legkevesebb pap. Így a Barcsay-utcai gimnáziumból, a hol a maturánsok mindig száz körül vannak, egy tanuló sem megy a papi pályára.

A tanári pályára igyekszik 105 maturáns, az egésznek 8.8 százaléka. Gimnáziumból 89, reáliskolából 16. Körmoőről, Veszprémből és Győrből kerülnek ki aránylag a legtöbb tanárjelöltek.

Az orvosi pályára törekvők csak ötödik helyen következnek. Mindössze csak 62 orvosjelölt, az egésznek 5.2 százaléka lesz orvos. A reáliskolák közül pedig csak a kassai, székesfejérvári és a fővárosi VI. kerületi gimnáziumból került ki összevéve öt orvostanhallgató.

Az alsóbb hivatalnoki pályára szándékozik 58 jelölt, az egésznek 4.9 százaléka. Közülök 10 a szegedi gimnáziumból való.

A gazdasági pálya áll a hetedik helyen, a mi a multhoz képest haladás. Ötvenkét maturáltból lesz gazdász, az egésznek 4.4 százaléka.

A katonai pályára törekszik 49 tanuló, az egésznek 4.1 százaléka. Feltűnően sokan valók reáliskolából, a hol ez a pálya a harmadik helyen áll. A reáliskolák közül elül jár Kassa, Székelyudvarhely és Lócse. A gimnáziumok közül: Sopron (evangelikus), Szeged, Budapest, (VII. kerület).

Kilencedik helyen állanak a közlekedési pályák (postai és vasuti hivatalok). Ezekre törekszik 47 tanuló, közülük 40 gimnáziumból került ki. Csak a szombathelyi gimnáziumból való 9 jelölt.

Tizedik helyen találtuk az erdészeti pályát (1.8 százalék), tizenegyedik a művészi pálya (1.2 százalék) és tizenkettedik a bányászati pálya, 1 százaléknyi résztvevővel.

A többi pálya közül érdemes még megemlíteni, hogy kereskedő akar lenni 8 gimnazista és 2 realista, gyógyszerésznek készül 5 gimnazista, műasztalos lesz 1 tanuló a beszercebányai kir. kat. gimnáziumból. Elektrotechnikus akar lenni 5 realista, állatorvos lesz pedig 1 szál gimnazista.

A mi most már a pécsi középiskolákban végzett ifjak pályaválasztását illeti, az a következő:

a pécsi zirci főgimnáziumban végzett 38 tanuló; közülök jogi pályára lépett 26, hittudományira 10, bányászati 1 és kereskedői pályára 1 tanuló;

a pécsi állami főreáliskolában végzett 15 tanuló, közülök a bölcsészeti szakra megy 3, a jogira 2, az orvosira 2, a mérnökre 1, a gépészire 2, a vegyészire 1, az iparira 1, a kereskedőire 2 és a hivatalnoki pályára 1 tanuló.

)(**Nyugdíjazott tanító,** A m. kir. valóság és közoktatásügyi miniszter Schubert Jakab kántortanítót saját kérelmére nyugdíjazta, nyugdíjigényét évi 497 forintban állapítva meg.

Közgazdaság.

□ **Állatjárvány-hirek.** Megyénkben Hidas és Pécsvárad községek sertésállományában a sertésvész, Szajk községben pedig a sertésorbánc fellépett. Lancsukon a sertések között a sertésorbánc, Marázán pedig a szarvasmarhák között uralgott kiütés megszűnt.

□ **Vérsavó-oltás a sertésvész ellen.** A legújabb módszer szerint a fiatal, négy-hat hónapos malacokat vérsavóval oltják be a sertésvész ellen. Ilyen oltásokat végez Pajor

Leo, városi állatorvos is. Azért tehát, a kinek négy-hathónapos malac-állománya van, ajánlatos, ha vérsavóval beoltatja, annál is inkább, mert ez oltás a lehető legjobbnak bizonyult a sertésvész ellen.

□ **A szerb tövis kiirtása.** A mezőrendőrségről szóló 1894. III. t. c. 51 és 52. §§-ai elrendelik, hogy minden birtokos köteles birtoka egész területén a szerbtövis virágzása előtt azonnal kiirtani. Ezen rendelkezéshez képest a községi jegyzők felhivattak a következőkre: 1) úgy a törvény, valamint annak végrehajtásai tárgyában kiadott földmiv. min. rend. 51. és 52. §§-ait a községeiben szokásos legkiterjedtebb módon többszörösen közhírré tétessék. 2) figyelmeztessék a lakosságot, hogy az irtás elmulasztása esetén a mulasztó költségére a község előljárósága fogja az irtást eszközölni, a mulasztó pedig a törvény 95. §-a b) pontja alapján 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel fog büntetettetni. 3) a törvény főnt jelzett intézkedéseiről úgy az előljáróságot valamint a mezőri személyzetet haladéktalanul tüzetesen oktassák ki, azzal, hogy az ellenőrzést a legszigorubb módon tartoznak eszközölni. 4) a mezőőrök utasítandók, hogy a mulasztást tartoznak haladéktalanul bejelenteni; az előljáróság köteles az elmulasztott irtást a mulasztó költségére az 52. §. értelmében eszközölni, a mulasztót pedig büntetés végett följelenteni. 5) köteleességét hanyagul teljesítő mezőőr a szolgálati szabályzat, a községi előljáróság pedig az 1886 XXII. t. c. alapján fog felelősségre vonatni. E rendelet pontos és lelkiismeretes foganatosításáért, úgy a községi előljáróság valamint a jegyzők felelőssé tétettek és loganatosításának eredményéről folyó évi július 30-ig jelentést kell tenniük a járási főszolgabírákhoz.

TÁVIRATOK.

— **Nagy tűzvész a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délben a budapesti nyugati pályaudvar

Podmaniczky-utcai szertára kigyuladt s azóta feltartóztatlanul terjed a tűz. Temérdek olajos hordó, benzín folyton robban. A kivonult hat tűzország halálmegevetéssel dolgozik. *Nagy veszedelemben van Zala György szobrász műterme*, mely az égő szertár elő részében áll a művész legnagyobb alkotásaival, terveivel telten.

— **A fővárosi tanács megembereli magát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi tanács visszautasította a közös hadsereg építő osztályának a Radetzky-kaszárnya átalakítását célzó kérvényét, mert németül volt írva.

— **Rémuralom Szerbiában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gruics tábornok, Szerbiának volt pétervári követé eddigi állomáshelyéről külföldre utazott.

A szerb hivatalos lap mai száma közli Gruics Száva, Nikolics Andrea és Gjaja Jovan volt radikális miniszterek nyugdíjazását azzal, hogy a jövőre való reaktiválásból kizáratnak. A nevezettek eddig rendelkezési állományban voltak.

— **Esterházy-Walsin nyilatkozik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi *Matin* közli Esterházy nyilatkozatát, melyben ez elbeszéli, hogy a borderót Sandher ezredes parancsára írta. Schwartzkoppen akkor éppen Berlinben tartózkodott s a borderót, melyet az ő lakására küldtek, távolléte alatt a kapus fülkéjében foglalták le, úgy hogy az soha sem jutott Schwartzkoppen kezeibe. A borderót azért gyártották, hogy Dreyfus bűnössége mellett anyagi bizonyítékul szolgáljon, mert eddig csak erkölcsi bizonyítékok voltak arra nézve, hogy híreket szolgáltatott ki Németországnak. Erre nézve

tényeket jelentettek a berlini szolgálat ügynökei, kiket azonban lehetetlen volt tanuként szerepeltetni. Ez okból a hadügyminisztériumban csak azt mondták, hogy lehetetlen az igazságot köztudomásra hozni. Az összes hadügyminiszterek ismerték a tényt, de nem lehetett az árulásról beszélni. Azok a közlések azonban, melyeket Esterházy Schwartzkoppen szájából hallott, Dreyfust terhelték, akit a berlini ügynökök is világosan mint bűnöst jelöltek meg. Azt hitték tehát, hogy helyesen járnak el, mikor a borderót készítették. Kijelenti továbbá Esterházy, hogy Mercier, Boisdoffre és Gonse tábornokok ismerték a borderó készítésének módját. *Dreyfust törvénytelen módon ítélték ugyan el, de könnyű bebizonyítani, hogy az elítélés ennek dacára igazságos volt.*

— **A montenegrói nász orosz vendége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pétervárról sürgönyzik, hogy Konstantinovic Konstantin nagyherceg Cetinjebe utazott, hogy jelen legyen Danilo montenegrói trónörökös esküvőjén.

Szerkesztői üzenet.

Ifj. K. J. Versét nem használhatjuk. Korábban beküldött dolgozatain is sok a javítani való, így tehát nálunk azok sem láthatják meg a napvilágot. Egyelőre tegye le a tollat és olvasson sokat, hogy minél jobban finomuljon az invenciója; akkor talán írhat elfogadható dolgokat is.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetmény.

KANN ÁRMIN és FIA cég csődtömegéhez tartozó **Lyceum-utca 1. sz. ház**, pincze s raktár helyiségeiben elhelyezett s a csődleltár 349—580, 582—9287. és 1888—1905. t. sz. a. **felvett bor, üres hordók, pincze-felszerelés, kádár-műhely, borszivattyu, úgy dugaszoló gépek, gummi csövek s egyéb ingóságok**, a borral telt hordók közül a 310, 1052, 5010, 1066, 956, 382, 210^s, 1340, 3350, 3170, 229, 61^s, 57, 116, 131, 111^s, 258, 65, 65, 124, 174, 64, 174, 184^s liter nagyságú hordók (a többi borral töltött hordó eladás tárgyát nem képezi), továbbá a **malom-utca 5. sz. ház** pinczejében elhelyezve levő, s a csődleltár 1288—1348, a **malom-utca 11. sz. ház** pinczejében elhelyezve levő s a csődleltár 1349—1460, a **pajta-utca 1. sz. ház** pinczejében elhelyezve levő, s a csődleltár 1461—1887. t. sz. alatt felvett **hordók s pincze-felszerelés**, a csődválasztmány határozata folytán zárt ajánlat útján eladatik.

A vonatkozó ajánlatok nálam — Pécsset Nepomuk-utca 11. sz. a. — f. évi július hó 24-én déli 12 óráig benyújtandók, s tartozik az, aki a Lyceum-utca 1. sz. ház helyiségeiben elhelyezve levő ingókra ajánlatot tesz **6000 frtot**, a malom-utca 5. sz. alattiakra **400 frtot**, a malom-utca 11. sz. ház alattiakra **600 frtot**, a pajta utca 1. sz. alattiakra **800 frtot** ovadékképen nálam letenni.

A beérkezendő ajánlatok fölött a csődválasztmány f. é. július 24-én, d. u. 3 órakor tartandó választmányi ülésében határozni fog s tartozik az, a kinek ajánlata elfogadtatik, az általa megvett ingókat f. évi augusztus 4-ig átvenni s a vételért kezeimhez lefizetni, mert ellenkezőleg óvadékát elveszti s az ingók vevő veszélyére és kárára kir. közjegyző közbenjöttével nyilvános árverésen eladatni fognak és pedig nem tételszám szerint, hanem egy posztóban.

Az ajánlat dacára annak, hogy többféle s különböző minőségű borokról van szó, úgy eme borokra, mint pedig az eladás tárgyát képező hordókra hectoliterenkinti egységárban teendő.

A bor mennyisége ama hordók ürmértéke szerint állapittatik meg, mely hordókban a bor fekszik s átadás helyeül ama helyiségek tekintendők, melyben a vonatkozó ingók elhelyezve vannak.

Az általam képviselt csődtömeg a borok minősége s azok egészséges voltaért, az üres hordók, felszerelések, úgy egyéb az eladás tárgyát képező ingók jókarban léte, avagy használhatósága tekintetében mi szavatosságot sem vállal.

Az eladás tárgyát képező ingók közbenjöttöm mellett bármikor megtekinthetők.

Dr. Fürst Győző

ügyvéd,

mint Kann Ármin és fia cég csődtömeggondnoka.